

úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Ústavný súd nie je súčasťou sústavy všeobecných súdov či iných orgánov verejnej moci, a preto nemôže nahrádzať ich činnosť. Vyčerpanie všetkých procesných prostriedkov, ktoré zákon poskytuje sťažovateľovi na ochranu jeho práv, je preto nevyhnutnou podmienkou konania, ktorá musí byť splnená pred podaním ústavnej sťažnosti. Aplikuje sa zásada prieskumu vecí právoplatne skončených, v ktorých protiústavnosť nemožno napraviť iným spôsobom, teda predovšetkým procesnými prostriedkami vyplývajúcimi z príslušných právnych noriem. Spravidla až po skončení konania možno na ústavnom súde namietat' pochybenia znamenajúce porušenia práv a slobôd označených v čl. 127 ods. 1 ústavy, ktoré neboli odstránené v jeho priebehu (III. ÚS 3/02, I. ÚS 314/09).

4. Možné porušenie práv obvineného v prebiehajúcom trestnom konaní je preskúmané prostredníctvom korekčných procesných mechanizmov v súdnom konaní (teda využitím práva na súdnu ochranu), keď k uznaniu viny zo spáchania trestného činu môže dôjsť len súdom (IV. ÚS 212/2022). Ústavný súd totiž v trestnom konaní nenahrádza procesné postavenie prokurátora, sudcu pre prípravné konanie ani všeobecného súdu v trestnoprocesnej inštančnej postupnosti rozhodovania súdov (pozri napr. IV. ÚS 80/2022). Ani pri rozhodovaní spojenom s prijatím obžaloby súdom podľa Trestného poriadku v znení účinnom od 15. marca 2024 nemožno očakávať vstup ústavného súdu do prebiehajúceho konania, ktorý by nahrádzal orgány tohto konania s právomocou predchádzajúcou právomoci ústavného súdu (IV. ÚS 452/2024), a preto ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľa z dôvodu jej neprípustnosti podľa § 56 ods. 2 písm. d) a § 132 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

5. Veľmi zjednodušene (viac laicky) povedané – vec sťažovateľa sa aktuálne nachádza v štádiu po prijatí obžaloby, keď bude o nej rozhodovať súd. Sťažovateľ je v súčasnosti riadne právne zastúpený, pričom ustanovený advokát má povinnosť zastupovať sťažovateľa a chrániť jeho záujmy v prebiehajúcom trestnom konaní, čo zahŕňa aj podanie prípadných námietok pre procesné pochybenia orgánov činných v trestnom konaní či podanie návrhov na doplnenie dokazovania. O týchto návrhoch bude rozhodovať súd a neskôr (v prípade, ak by bolo rozhodnuté v neprospech sťažovateľa) je prvostupňové rozhodnutie preskúmateľné odvolacím, resp. v určitých prípadoch aj dovolacím súdom. Zásah zo strany ústavného súdu by bol preto predčasný, a preto bolo nevyhnutné ústavnú sťažnosť odmietnuť.

6. Sťažovateľ nebol pri podaní ústavnej sťažnosti právne zastúpený a ani nepožiadal o ustanovenie právneho zástupcu. S ohľadom však na odmietnutie ústavnej sťažnosti ústavný súd nepovažoval za potrebné vyzývať sťažovateľa na odstránenie tejto vady, keďže podmienkou pre ustanovenie právneho zástupcu je skutočnosť, že nesmie ísť o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. V tomto prípade táto podmienka zrejme splnená nebola.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. júna 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu